

DECYZJA KOMISJI
z dnia 17 stycznia 2013 r.
dotycząca utworzenia grupy ekspertów Komisji ds. europejskiego prawa umów
ubezpieczeniowych

(2013/C 16/03)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 lipca 2010 r. Komisja rozpoczęła konsultacje dotyczące „Zielonej księgi w sprawie możliwości politycznych w zakresie postępów w kierunku ustanowienia europejskiego prawa umów dla konsumentów i przedsiębiorstw”⁽¹⁾. Szereg zainteresowanych stron z sektora ubezpieczeń, zwłaszcza przedstawiciele zakładów ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych, stwierdziło, że różnice w prawie umów stanowią przeszkodę w transgranicznym handlu produktami ubezpieczeniowymi.
- (2) W rezolucji z dnia 8 czerwca 2011 r. Parlament Europejski ponowił swój apel o włączenie umów ubezpieczeniowych do instrumentu fakultatywnego i wyraził przekonanie, że taki instrument mógłby być szczególnie użyteczny dla umów ubezpieczeniowych na niewielką skalę, jednocześnie wzywając Komisję do utworzenia specjalnej grupy ekspertów do celów jakichkolwiek przyszłych prac przygotowawczych dotyczących usług finansowych, by zapewnić w każdym przyszłym instrumencie uwzględnienie ewentualnych cech charakterystycznych sektora usług finansowych.
- (3) Po „Zielonej księdze w sprawie możliwości politycznych w zakresie postępów w kierunku ustanowienia europejskiego prawa umów dla konsumentów i przedsiębiorstw” w dniu 11 października 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży. Zakres wniosku dotyczącego wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży był ograniczony do umów sprzedaży towarów, umów o dostarczanie treści cyfrowych oraz umów o świadczenie usług powiązanych, ponieważ towary są głównym przedmiotem wewnątrzunijnego handlu, a znaczenie gospodarcze handlu treściami cyfrowymi wzrasta.
- (4) W dniu 16 lutego 2012 r. Komisja przyjęła Białą księgę pt. „Plan na rzecz adekwatnych, bezpiecznych i stabilnych emerytur”, w której zaprezentowano pakiet inicjatyw mających na celu ułatwienie gromadzenia uzupełniających prywatnych oszczędności emerytalnych. W działaniu 19, stanowiącym element pakietu, ogłoszono, że Komisja zbada konieczność usunięcia przeszkód związanych z prawem umów, które utrudniają tworzenie i rozpowszechnianie ubezpieczeń na życie zawierających

funkcje oszczędnościowe/inwestycyjne, aby ułatwić transgraniczną dystrybucję niektórych produktów prywatnych systemów emerytalnych.

- (5) Uwzględniając opinię zainteresowanych stron wyrażoną w konsultacjach dotyczących „Zielonej księgi w sprawie możliwości politycznych w zakresie postępów w kierunku ustanowienia europejskiego prawa umów dla konsumentów i przedsiębiorstw” i mając na względzie rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r., Komisja uznaje, że sytuacja w sektorze ubezpieczeniowym wymaga szczególnej, pogłębionej analizy. Komisja jest zatem skłonna przeanalizować, czy różnice w prawie umów ubezpieczeniowych stanowią przeszkodę w transgranicznym handlu produktami ubezpieczeniowymi.
- (6) Uznając konieczność uwzględnienia szczególnych cech sektora usług finansowych, Komisja uznaje za niezbędne utworzenie grupy ekspertów, która wspomogę Komisję oraz umożliwi jej skorzystanie z szerokiego zakresu praktycznej wiedzy eksperckiej i wiedzy do celów tej analizy.
- (7) Grupa ekspertów powinna zbadać, czy różnice w prawie umów ubezpieczeniowych między państwami członkowskimi tworzą bariery w handlu transgranicznym, a jeżeli tak, jakich konkretnych obszarów ubezpieczeń, w tym pewnych ubezpieczeń na życie, które mogą służyć za prywatne ubezpieczenia emerytalne, to dotyczy. Grupa ekspertów powinna sporządzić sprawozdanie na podstawie swoich ustaleń.
- (8) Grupa ekspertów powinna się składać z przedstawicieli zainteresowanych stron, w tym sektora ubezpieczeniowego, głównych użytkowników produktów ubezpieczeniowych i praktyków mających doświadczenie w sporządzaniu umów. Do grupy ekspertów można również włączyć ekspertów działających w swoim własnym imieniu, takich jak przedstawiciele środowisk naukowych mający szczególną wiedzę ekspercką w dziedzinie prawa umów, a w szczególności prawa umów ubezpieczeniowych. Skład grupy ekspertów może się zmieniać w zależności od jej konkretnych zadań.
- (9) Należy ustanowić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków grupy ekspertów.
- (10) Dane osobowe powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych,

⁽¹⁾ COM(2010) 348 wersja ostateczna z 1.7.2010.
http://europa.eu/legislation_summaries/enterprise/business_environment/co0016_en.htm

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa ekspertów Komisji ds. europejskiego prawa umów ubezpieczeniowych

Niniejszym tworzy się grupę ekspertów pod nazwą „grupa ekspertów Komisji ds. europejskiego prawa umów ubezpieczeniowych” zwaną dalej „grupą ekspertów”.

Artykuł 2

Zadanie

1. Grupa ekspertów przeprowadza analizę, by pomóc Komisji w zbadaniu, czy różnice w prawie umów stanowią przeszkodę w transgranicznym handlu produktami ubezpieczeniowymi.

2. W przypadku gdy grupa ekspertów uznaje, że różnice w prawach umów mogą stanowić przeszkodę w transgranicznym handlu produktami ubezpieczeniowymi, określa ona obszary ubezpieczeń, w których daje się odczuć szczególnie wpływ takich przeszkód.

3. Grupa ekspertów przekazuje Komisji sprawozdanie dotyczące jej ustaleń do końca 2013 r.

Artykuł 3

Konsultacje

Komisja może zwrócić się z prośbą o konsultacje do grupy ekspertów w każdej sprawie związanej z prawem umów ubezpieczeniowych i z istotnymi zagadnieniami z zakresu prawa umów.

Artykuł 4

Skład – powoływanie

1. W skład grupy ekspertów wchodzi nie więcej niż 20 członków.

2. Członkami mogą być osoby fizyczne powołane jako podmioty działające we własnym imieniu, osoby fizyczne reprezentujące wspólny interes – taki jak interes ubezpieczycieli, użytkowników ubezpieczeń lub prawników praktyków – jak również organizacji ubezpieczycieli, organizacji użytkowników ubezpieczeń oraz stowarzyszeń prawniczych.

3. Członkowie powołani jako podmioty działające we własnym imieniu działają niezależnie i w interesie publicznym. Są oni powoływani przez dyrektora generalnego DG ds. Sprawiedliwości spośród specjalistów mających szczególną wiedzę w dziedzinach, o których mowa w art. 2 i 3, i którzy odpowiedzieli na zaproszenie do składania kandydatur. Osoby fizyczne powołane, by reprezentować wspólny interes nie reprezentują interesu pojedynczej zainteresowanej strony. Są one powoływane przez dyrektora generalnego DG ds. Sprawiedliwości spośród zainteresowanych stron mających kompetencje oraz istotny interes w obszarach o których mowa w art. 2, które są skłonne uczestniczyć w pracy grupy ekspertów, i które odpowiedziały na zaproszenie do składania kandydatur. Organizacje powołują swoich przedstawicieli. Członków powołuje się ze względu na ich chęć poświęcenia czasu, który jest konieczny, by uczestniczyć skutecznie w obradach grupy ekspertów.

4. Członkowie grupy ekspertów są powoływani na oznaczony okres dwóch lat, który upływa 24 miesiące od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

5. Członkowie, którzy utracą zdolność skutecznego uczestnictwa w pracach grupy ekspertów, złożą rezygnację lub nie spełniają warunków określonych w ust. 4 niniejszego artykułu lub w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, mogą zostać zastąpieni na okres, jaki pozostaje do wygaśnięcia ich kadencji.

6. Członkowie powołani jako podmioty działające we własnym imieniu podpisują zobowiązanie, że będą działać w interesie publicznym i oświadczenie wskazujące na brak istnienia jakiegokolwiek konfliktu interesów.

7. Nazwiska członków grupy są publikowane w rejestrze grup ekspertów Komisji i innych podobnych zespołów (zwanym dalej „rejestrem”) oraz na stronie internetowej DG ds. Sprawiedliwości.

8. Dane osobowe są gromadzone, przetwarzane i publikowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001⁽¹⁾.

Artykuł 5

Tryb pracy

1. Grupie ekspertów przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. W porozumieniu ze służbami Komisji grupa może powołać podgrupy w celu zbadania szczegółowych kwestii na zasadach określonych przez grupę. Tego rodzaju podgrupy ulegają rozwiązaniu z chwilą wygaśnięcia ich mandatu.

3. Przedstawiciel Komisji może zaprosić do udziału w pracach grupy ekspertów lub podgrupy, w razie potrzeby, ekspertów, którzy nie są członkami grupy ekspertów, mających określone kompetencje w dziedzinie będącej przedmiotem obrad. Ponadto przedstawiciel Komisji może nadawać osobom fizycznym i organizacjom status obserwatora zgodnie z przepisem 8 ust. 3 zasad horyzontalnych dotyczących grup ekspertów i krajów kandydujących⁽²⁾.

4. Członkowie grupy, a także zaproszeni eksperci i obserwatorzy podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej ustanowionym w Traktatach i ich przepisach wykonawczych, a także przestrzegają przepisów Komisji dotyczących bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych UE, określonych w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom. W przypadku nieprzestrzegania przez nich powyższych zobowiązań Komisja może podjąć wszelkie stosowne środki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/PDF/SEC_2010_EN.pdf

5. Posiedzenia grupy ekspertów i podgrupy co do zasady odbywają się w siedzibie Komisji. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu. W posiedzeniach grupy i jej podgrup mogą uczestniczyć inni, zainteresowani jej pracami urzędnicy Komisji.

6. Komisja publikuje stosowne dokumenty dotyczące działalności grupy, takie jak porządki obrad i protokoły, umieszczając je w rejestrze albo na specjalnej stronie internetowej dostępnej poprzez link umieszczony w rejestrze. Należy przewidzieć wyjątki od publikowania, gdy ujawnienie dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego, jak określono w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001. Wszelkie wyniki pracy lub prawa do nich, w tym prawa autorskie i inne prawa własności intelektualnej lub przemysłowej, uzyskane w ramach prac grupy ekspertów, stanowią wyłączną własność Unii, która może je wykorzystywać, publikować, przyznawać i przenosić w sposób, jaki uzna za stosowny, bez ograniczeń geograficznych lub innych ograniczeń, z wyjątkiem sytuacji, w których prawa własności przemysłowej lub intelektualnej istniały przed przystąpieniem do grupy ekspertów.

Artykuł 6

Koszty posiedzeń

1. Osoby uczestniczące w pracach grupy nie otrzymują wynagrodzenia za świadczone usługi.

2. Wydatki na podróże służbowe i koszty utrzymania ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach grupy są zwracane przez Komisję zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji.

3. Zwrot kosztów posiedzenia odbywa się w granicach dostępnych środków przyznanych w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

Artykuł 7

Stosowanie

Decyzję stosuje się przez okres 24 miesięcy od dnia jej przyjęcia. Komisja zadecyduje o ewentualnym przedłużeniu jej stosowania przed upływem tego terminu.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 stycznia 2013 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Wiceprzewodniczący